

NIEUWSBRIEF MICHELE, MAARTEN, LUCA & NOAH

Een week voor de klas

April/ Mei 2016

Vandaag is het vrijdag. Michele heeft zojuist haar laatste lesperiode afgerond. De afgelopen twee ochtenden sprak zij over huwelijken tussen twee culturen en over kinderen die opgroeien tussen twee of drie culturen. Maandag, dinsdag en woensdag sprak ik over het Bijbels beeld van familie. Hoe heeft God dat nu eigenlijk ooit bedoeld? Waarom lijken zoveel families niet meer op dat originele plan van God? Bestaat er herstel? Ook hebben we het gehad over mannelijkheid en vrouwelijkheid. Wat is wat?

Lesgeven is een kunst, een gave. Zowel Michele als ik (Maarten) vinden het een eer om anderen te leren over

datgeen dat wij ooit hebben mogen horen. Het is een mooi proces om tijdens lessen niet enkel te verhalen, maar om samen met een groep studenten te groeien. Om samen op zoek te gaan naar Gods plan. Soms vraag ik me af wie er wijzer de week afsluit, de studenten of de leraar?

De Family Ministry School in Brazilië, Fortaleza is in volle gang!

Fortaleza dus...

Fortaleza is een grote stad die in het noordoosten van Brazilië ligt. Net als Belo Horizonte hoofdstad van een staat, de staat Ceará. Het noordoosten van Brazilië staat bekend om de droogte, hitte en het lage ontwikkelingsritme

vergeleken met het zuiden van het land. Sinds we hier zijn hebben we ook al van verschillenden gehoord dat het aantal

Bedankt!

Het is een groot voorrecht te mogen werken met een stel dat al tientallen jaren actief is in Jeugd met een Opdracht. Laurenildo en Filomena gaven al les op mijn DTS in 2007 en nu negen jaar later leren we elkaar echt kennen op de Family Ministry School. Zij hebben al jaren geïnvesteerd in vele families, geven workshops en hebben deze school al verschillende keren gedraaid zowel in Brazilië als daar buiten. Ondanks dat we de school al hebben gevolgd en de inhoud zouden moeten kennen, leren we elke dag zoveel meer. Het is een eer onderdeel te zijn van een nieuwe generatie sterke en gezonde Braziliaanse families.

bedieningen op het gebied van familie en seksualiteit heel wat zeldzamer is dan in de regio waar Belo Horizonte ligt.

Wat is er dan mooier om juist hier mensen toe te rusten om uit te reiken naar anderen. Dat is ook het thema van deze school, Raizes & Asas, oftewel Wortels & Vleugels. Om uit te gaan, moet je eerst wortels schieten. Je kunt je niet druk maken om anderen, zonder geïnvesteerd te hebben in

je eigen familie en identiteit. Vandaag de dag kom je niet meer weg met een goed verhaal over familie, de mensen verwachten dat je leeft wat je preekt. Vandaar dat we eerst werken aan sterke families, waaronder ons eigen gezin (wortels). Daarna vliegen we uit om datgene dat werkelijkheid is in onze eigen levens te delen met anderen.

De groep studenten en medewerkers telt 26 personen,

waaronder zeven kinderen van zowel studenten als staf. Naast de lessen die wij hebben gegeven, hebben we al gehoord van zegen en vloek door generaties, gezinstijlen en het huwelijk als verbond en niet als contract. Er staat nog veel op het programma, waaronder counseling, huwelijksvoorbereiding, financiën, seksualiteit en intimiteit in het huwelijk.

Een aantal van deze onderwerpen lijken onbespreekbaar in de kerk. Door dit onderwerp van gesprek te maken tijdens deze school, hopen we deelnemers uit te dagen dit naar kerken en andere christelijke groepen te brengen. We dromen van een kerk waarin iedereen geaccepteerd is, waarin niet persé elke vorm van gedrag geaccepteerd is, maar waarin niet de gemeente dit oordeelt velt, maar overtuiging komt van persoonlijke relaties met God.

Vliegen in maart

Behalve Fortaleza hebben we nog twee reizen achter ons liggen. Tot het grote geluk van Luca hebben we wel zeven vliegtuigen van binnen gezien. Daarnaast zijn wij nog een weekend met z'n tweeën weggeweest.

Mijn ouders hebben ons bezocht in maart en zij hebben ons gezegend met een paar dagen oppassen, zodat Michele en ik samen naar São Paulo konden gaan. Naast een paar dagen rust in een mooi hotel, hebben we een training gevolgd over zowel huwelijk als het opvoeden van kinderen. De opzet was vergelijkbaar met een videoconferentie. Na elke sessie was er gelegenheid tot verdieping en toepassing in kleine groepen. Ik weet niet of ik in Nederland altijd blind ben geweest voor familieleed of dat Braziliaanse families zoveel

meer gebrokenheid hebben te verduren. Ik deelde mijn verhaal met een man die jarenlang op straat leefde verslaafd aan crack, een jongen die na jaren huwelijk zijn vrouw bedrogen heeft door het bed met een ander te delen en een man ergens rond de vijftig die zich geen man voelt maar een jonge jongen. Overal waar we komen zijn de verhalen vergelijkbaar. Deze zelfde training is deel van de Family Ministry School en opnieuw zien we de kracht van deze lessen, het delen en belijden in kleine groepen.

Naast het weekendje dat mijn ouders op Luca en Noah hebben gepast zijn we een week met elkaar op vakantie gegaan. We zijn in Foz de Iguacu geweest. Dit stadje ligt op het drielandpunt tussen Brazilië, Argentinië en Paraguay. De grootste trekpleister zijn echter enorme watervallen die

op deze grens liggen. Ondanks dat onze kinderen in Brazilië opgroeien, ver van opa en oma en ver van vovó (oma in het portugees), willen we het privilege van een opa en een oma hebben niet ontnemen. Tot vandaag vraagt Noah naar opa en oma.

Prince is dood, maar Juliana ook...

2016 lijkt wel het jaar dat de grootheden van deze wereld het leven laten. David Bowie is dood. Johan Cruijff is dood en sinds gister lijkt ook Prince niet meer onder ons te zijn. Uit eerbetoon zetten we de tijd stil in de 14^e speelminuut en overladen we tv en radio met interviews, interessante documentaires en toppen tien van hits die scoorden of onvergetelijke goals.

Ik moet zeggen... ik houd daar wel van, van massa- emotie, van mensen die zich geroepen voelen iemand te eren die ze niet persoonlijk kennen en waar ze misschien niet eens heel veel mee hebben. Pleinen en opritten die door de bloemen niet meer zichtbaar zijn. Emoties die uiting vinden in briefjes, kaarsen, knuffelbeertjes en allerlei prullaria. Zo zal ik niet ontkennen dat ik een Bowie plaat op de dag van zijn overlijden heb opgezet en zelfs anderen gedwongen heb te luisteren om een stukje opvoeding recht te zetten... deze anderen hadden nog nooit van de beste man gehoord...

Gisteren is Juliana echter ook overleden. Ik kon haar laatste album niet opzetten, er was geen oprit om bloemen neer te leggen en niets is onderbroken voor een minuut stilte. Juliana is niet beroemd. Tot gister kende ik haar ook niet. Veel weet ik ook niet van haar. De enige informatie die ik heb is dat zij op 28-jarige leeftijd een week na de geboorte van haar eerste dochter is overleden aan complicaties tijdens de zwangerschap of bevalling. Ze is zendeling en tot net voor de geboorte van haar dochtertje overlaadde zij haar Facebook pagina met fotoshoots van de zwangerschap. Foto's met haar man en een enorme buik. Foto's die verwachting en hoop uitstralen, geluk, dankbaarheid en liefde. Tijdens week 39 prachtige plaatjes, week 41 een eerbetoon van een vader die alleen achterblijft.

Ondanks dat ik zowel Prince als Juliana niet

ken, brengt het verhaal van Juliana meer bij mij op gang. Dat hadden wij kunnen zijn, maar ons is dat bespaard gebleven. Haar verhaal maakt mij kwetsbaar, haar verhaal neemt mijn controle over het leven weg, haar verhaal dwingt om overgave en dankbaarheid. Prince ben ik over niet al te lange tijd vergeten, maar Juliana zou wel eens deel uit kunnen gaan maken van mijn bagage.

Dit is een verhaal dat op ons blog staat. Het is geschreven op 22 april, een dag na het overlijden van zowel Juliana als Prince.

Maarten, Michele, Luca & Noah Atsma da Silva

Jocum - Casa Luzeiro
Rua Dr Argemiro Resende Costa, 177
Novo São Lucas
Belo Horizonte/ MG/ Brasil
CEP: 30260-430

maartendaniel@gmail.com
michelevsilva@hotmail.com

+55 31 3283 1539
+55 31 99326 0020/ +55 31 99183 2080

ThuisFrontCommissie

Johan en Josine Wijnen
Singel 61
342 AM Woerden

jopiewijnen@gmail.com

06-29458179
06-14632729

Wij zijn Maarten en Michele. Maarten komt uit Nederland en Michele uit Brazilië. Tijdens onze eerste stappen in de zending hebben wij elkaar leren kennen. Twee jaar later zijn wij getrouwd en weer twee jaar later heeft God ons een zoon, Luca, gegeven. In januari 2014 kwam nog een zoon, Noah, ons team versterken. Als familie verlangen wij er naar God te dienen.

Wij werken op een wijkcentrum in de Braziliaanse stad, Belo Horizonte. Dit huis ligt in een groep van verschillende favela's die samen een wijk vormen waar zo'n 50.000 mensen wonen. Dit is één van de grootste achterstandswijken van de stad. Dit wijkcentrum heeft als naam Casa Luzeiro, wat 'Lichthuis' betekent.

Zo groot als het verschil van licht in het donker, zo groot is de verandering in de wijk waar wij naar verlangen. We willen vrede zien tegenover het geweld om ons heen, een waardig leven tegenover drugs en alcohol, kansen en hoop tegenover uitzichtloosheid, leven tegenover dood en God tegenover niets.

Rekeningnummer: NL81INGB0003088109
t.n.v. Zendingscommissie wijkgemeente Pieterskerk
o.v.v. Michele en Maarten Atsma

www.maartenmichele.blogspot.com

En Nederland dan...!?

In de laatste nieuwsbrief die we hebben verstuurd, schreven we over onze plannen om de komende tijd een periode in Nederland door te brengen. Deze planning staat nog steeds overeind. Het aanmeldingsproces is enkel nog niet rond. Dit duurt langer dan we in eerste instantie hadden verwacht. Het zal onze planning wat vertragen, maar we blijven volharden in deze overtuiging. We hebben het verlangen om in Europa meer ervaring op te doen met Family Ministries, om te groeien en op lange termijn terug te keren naar Brazilië om te werken aan herstel van Braziliaanse gezinnen.

Michele studeert al wat Nederlands, al staat het nog op een laag pitje. Zij heeft basiskennis nodig voor inburgering. Zo zijn er drie testen te halen in Brazilië, voordat we het vliegtuig in kunnen stappen. Dankzij de verschillende bezoeken die we al hebben gebracht aan Nederland, beschikt zij al over aardig wat basiskennis, met name het examen over de Nederlandse cultuur en geschiedenis lijkt goed mogelijk te zijn. We verwachten in een volgende nieuwsbrief meer te kunnen delen over deze plannen.

